

לאחר שאזלה המהדורה הראשונה תוך

7 ימים בלבד

אפשר להשיג שוב את המרתק ברומנים על אודות מחנה השבויים הנאצי המזויע

סטאלג 217

מאת ויקטור בולדר

- ריאליזם מעבר לכל גבול ...
- אכזריות ללא כל תקדים ...
- תשוקות מעוותות שההיסטוריה טרם ידעה כמותן ...

* נורתק יותר * נועז יותר * אכזרי יותר

מקורמו שהופיע בהוצאתנו **סטאלג 13**

סטאלג 217

רכוש אותו מיד!!!

???

? סינאולג ?

בקרוב! הצלחה נוספת בהוצאת ספרי הכיס "ינשוף" — ההוצאה המגישה ספרים רבי-מכר מרתקים —

חברה

מועדון 151

מאמצי של שמעון ישראלי ליצור חברה סנובית סגורה, במסגרת מועדון, אינם רעיון חדש בארץ. הקדימו אותו לפני חמש שנים הוקם קלוב 151. המועדון, הישן שומר על סידור מוזלסת בכל הנוגע ל-אופיו ולפעולותיו מורכב מקומץ אנשי הי-חברה הגבוהה, בעלי מקצועות חופשיים ותפקידים אחרים. אחד מהם, למשל, הוא ד"ר כץ, בעל בית-החולים לילודות התל-אביבי עין גדי.

החברת הבילויים הסגורה רשומה כאגודה עותומנית. יש לה תקנים מיוחדים, יש לה דגל משלה — משולש כחול רקום זהב, עם שם המועדון עליו. במיפגשים העליונים שלהם נושאים החברים את כומות הסיי-רה הלכנות המסורתיות שלהם, עליהן רקום "מועדון 151".

זהו מועדון פרוגרסיבי מאוד. במרכז המיפגשים עומד הריקוד החדש — ה"טויסט" — אותו למדו החברים המכובדים מנשיא המועדון, המהנדס דוקטור אישי-השע-שועים החתיק פוקה הירש.

אין לנו מקום מיפגש קבוע, ולכן אין לחברים צורך במפתח. הסביר אחד הי-חברים, שעמד בכל תוקף על עילום שמו. נציגי החיים המתוקים הללו סוחבים באלגנסיות, כל אחד בלי יוצא מן הכלל, את גיל הארבעים פלוס שלהם.

המועדון סודי. הוא לא עסקו של אף אחד. אני, על כל פנים, לא אגלה את מה שאנחנו עושים בו. הכרזי השבוע חבר המועדון, ד"ר כץ, "אולי הנשיא ידבר", אך הנשיא פוקה הירש, היה עוד פחות מכילם מוכן להסביר מי, מה ומדוע.

אורחים

יאנקי בתחומים

אפילו ניסה, לא היה איש מנחש כי הגבר גבה-הקומה וכסוף-השיער, שעמד בשבוע שעבר ליד חלון-הראאה של חנות הספרים הרוסיים בירושלים, היה פעמיים מועמד למשרת סגן נשיא ארצות-הברית בטעם המפלגה הסוציאליסטית האמריקאית, וכי זה עתה הגיע לישראל אחרי סיור בי-צרים, לבנון וירדן, למרות ששמו שמואל פרידמן, הלך לפניו כסמל מוצאו היהודי. מטרת סיורו: לנצל את הימצאותו באזור, לאחר תום ועידת האינטרנציונאל הסוציא-ליסטי ברומא, כדי להודיע אישית כיצד רואה עבד אלנאצר את הסוציאליזם, ור-שנית: מדוע לא ישבו הערבים עם הישר-אליים כדי לחסל את הסכסוך הכאוב בדרך-מטא-מתן ישיר?

לא היה זה סיורו הראשון מחוץ לגבולות ארצו. מוקדם יותר, ערב הפלישה בישת-המזל לקובה, ביקר פרידמן בהבאנה כדי לתהות על קנקן הסוציאליזם של קאסטרו ולברר מדוע לא ישב עם קנדי ליד שולחן כדי לחסל בשיחה גלויה את אי-ההבנות ביניהם. הוא אף לא החמיץ את ההזדמנות להשתתף בהפגנת אנשי הבאנה אשר צעדו לקראת בניין השגרירות האמריקאית בצע-קית קצובות: "קובה — סוף יאנקי — נוף פרידמן התייצב בפני הצועדים, תיקן: "קובי — סוף יאנקי — סוף אימפריאליזם — נוף אולם קצב הסיסמה המתקנת לא היה כנראה ערב לאוני המפגינים: הם הפשיטו והשאירו אותו בתחתוניו בלבד. בכל זאת הגיע פרידמן לקאסטרו. בשיחה קצרה פרץ שליש קובה בצחוק אדיר: "אה, טובה יאנקי! טובה יאנקי! ... (אה, יאנקי מסכן! יאנקי מסכן!) ואף לא טרח להסביר מדוע לא ישב עם קנדי כדי לי-לבן את הבעיות.

בקהיר לא צחקו עליו בקול רם, אך גם שם לא קיבל פרידמן את המענה לשאלו-תיו. אולי משום שלא הצליח להגיע לעבד אלנאצר, למרות ששר-העבודה, הייכל, הבי-טיח לו להסדיר לו פגישה עם הנשיא. תחת זאת ערך הרצאה באוניברסיטת קאי-היר על "הדימוקראטיה האמריקאית". בתום ההרצאה, כשהותר לסטודנטים השומעים לשאול שאלות, נאלץ לענות עליהן. שאלה סטודנטית אחת: "כיצד קוראת ארצות-הברית לעצמה דימוקראטיה אם היא נותנת סיוע לישראל?" תשובתו של המרצה היתה ברורה די צורכה: "עניתי כי ארצות-הברית נותנת סיוע לא רק לישראל אלא גם לספרד ולפורטוגל ...".

מפצרים ללבנון. שם למד פרידמן כי המפלגה הסוציאליסטית הלבנונית לא הצ-טרה לאינטרנציונאל הסוציאליסטי הבינ-

לאומי משום שלדעתה, היהודים הם המני-הלים את האינטרנציונל.

שם גרמני מובהק. במסך ארבעת הימים של ביקורו בירדן ביקר פרידמן ב-עמאן, בבחנות הפליטים ביריחו (הם גר-אים קטנים הרבה יותר מאשר הערבים, מנסים להראות אותם בפירסומיהם) ובירו-שלים העתיקה (התפלאתי לראות שהמור-נים כל הזמן מסתכלים אל עבר הצד הי-ישראלי של העיר).

"האם ביקרת גם ליד כותל המערבי?" "עברנו בקרבת המקום, אך לא ניגשנו. מדריכי התיירות הירדניים אינם לוקחים את התדירים לשם."

"ולבד לא הלכת?" "לא. פרידמן אינו מרגיש נוח בדברו על הכותל: "אתה מבין, הם לא ידעו שאני יהודי. הירדנים חשבו כי פרידמן הוא שם גרמני ...".

מה הכנייתו בישראל? "להיגש עם הנשיא, להרצות במועצת הפועלות, לנסוע לאילת ולחזור הביתה." אין לו זמן ליותר. הוא כבר נעדר מן הבית לזמן ארוך מדי. הרי הוא עורך ירחון סוציאליסטי ומכהן כנשיא האיגודים המקצועיים של העובדים הסוציאליים, וזה דורש זמן רב. שלא לדבר על מישרתו הנוספת: מנהל העמולה של המגביה היהודית המאוחדת בניו-יורק.

פשעים

העיקר הכריאות

הברקים והברד הכבד הבריחו בשבוע שעבר את הירושלמים מרחובות העיר הי-לבנים, אך רחל כ"ץ מיהרה לצאת את דירתה הניחה המוסקת. זה עתה קיבלה הודעה טלפונית כי בעלה, יעקב, פקיד בכיר במשרד הכריאות, נמצא פצוע קשה בחדר מקרי-אסון של בית-החולים ז'ו, וכי עליה לבוא לשם מיד. הרופא התרוץ בדק את רשימת מקרי-האסון, הודיע בשכחה כי שם בעלה אינו מופיע ברשימה. צילצול טלפוני למשרדו של יעקב כ"ץ הוכיח כי הוא נמצא בעבודתו, בריא ושלם. נדהמה רחל כ"ץ: "מי יכול היה לעשות מתיחה כה אכזרית וחסרת-תקע?" הרגיזה הרופא: "הסוף טוב — הכל טוב. העיקר שבעלך בריא".

משחורה הגברת כ"ץ לביתה הבינה כי המתיה לא היתה כה חסרת טעם, וכי הסוף אינו טוב כל כך: זלתי דירתה היתה פתוחה. היו פתוחות גם דלתות כל הארונות ואילו חלון המטבח היה פרוץ בכבשיר עדין. חיפוש ראשוני העלה את הנזק: 450 ל"י במוזמנים ותכשיטים, ביניהם שרשרת זהב באורך של מטר.

קבעו חוקרי המשטרה: "אין זו עבודה ירושלמית. היא נקיה מדי ונראה שהיה זה מומחה תל-אביבי שהחליט לנצל יום סערה השוך לפעולת-בזק בעיר הקודש". לא הועיל גם אלבום צילומי הפושעים הידועים למשטרה: רחל כ"ץ לא זיהתה בו את הצעיר המיסטורי, אשר יום קודם לכן צילצל בולת דירתה כדי להודיע אם גרה שם סטודנטית אותה הוא רצה לבקר. משענה כי שום סטודנטית אינה גרה שם, ביקש סליחה: "כנראה הוטעת ...". רחל כ"ץ סבורה כי לא היתה פה כל טעות וכי הפרוץ עקב אחרי הדירה זומן.

היא לא הצטערה על אבדן הכסף: "ידיא שחבל, אבל כסף זה לא כלום. כאב לי כי שרשרת הזהב, שנמצאה במשפחתנו דורות, נגנבה. זה כואב מאד ...". הפעם היה זה יעקב כ"ץ אשר ניחם את אשתו: "אין דבר, רחל ... זה רק זהב. העיקר הבריאות ...".

הווי

הצנע לכת

אלמליה כפני בית-המשפט באשמת העלבת שוטר, על שכניהו "פרציף צנע", זוכה עליידו השופט, שקבע כי ביטוי זה איננו בבחינת העלבה ... **נשיכה ונשך:** בגבעתיים, נאלץ גובה מיסים לברוח כל עוד נפשו בו, אחרי שכלבו של בעל החוב תקע שיניו ברגלו ... **שוד מונע:** בבאר-שבע, הצליח נוכל אלמוני להוציא סכום של אלפים נאלץ לירות מבעלת הנות רהיטים, בטענה כי בסכום זה ימנע שוד העומד להיערך בתנותה ... **הלך הילד:** אחרי התיק: בתניה, ביקש ילד בן 13 לחלץ את תיקו שנתקע בנידון שמתחת לכביש, נתקף אף הוא בפנים, ניצל הודות למכבי-אש ששברו את הצינור והוציאוהו.